

Special Olympics Finland



2/2020



***Special
Olympics
Finland***



so_finland



SpecialOlympicsFinland



SO_Finland



**SUOMEN
PARALYMPIAKOMITEA**



JULKAISIJA Suomen Paralympiakomitea

KUVAT Antti Kurola, Lauri Jaakkola,
Heidi Lehikoinen, Mika Peltomaa,
Mauri Forsblom, Nuottajärvien kotialbumi,
Havmäkien kotialbumi

ILMOITUKSET JA TAITTO Scanetto Oy,
puh. 09 782 097, asiakaspalaute@scanetto.fi,
www.scanetto.fi

PAINOPIIKKA Savion Kirjapaino Oy, Kerava

- 6** Pääkirjoitus
- 7** Mistä Special Olympicsissa on kyse?
- 8** Special Olympics -uutisia
- 10** Veljekset luistelevien sonnien kaupungista
- 16** Minna on mutkaton maailmanmatkaaja
- 23** Suomisen perhe upottaa putit
- 29** Kun hän istui viereeni linja-autossa
- 36** Philip on juuri siellä missä tarvitaan
- 39** Soveltava jalkapallo paisui isoksi Rovaniemellä
- 46** ”Hän on tärkeä minulle ja minä olen tärkeä hänelle”
- 53** Tulevat kilpailut ja leirit



**Special
Olympics**
Finland

Tervehdys Special Olympics -lehden lukijat!

Mielestäni sponsori on urheilijan tärkein tukija, varsinkin kisamatkoilla. Itse olen saanut aina hyvin sponsoreita kisamatkoilleni.

Nykyään on erittäin hankala saada yhteistyökumppaneita varsinkin pienillä paikkakunnilla. Myös jos samalta paikkakunnalta on useampi urheilija, on sponsoreiden saanti hankalaa.

Mielestäni yritysten pitäisi tulla rohkeasti mukaan ja tukea vammaisurheilua.

Lopuksi haluan toivottaa kaikille hyvää ja rauhaista loppukesää ja alkavaa syksyä!

SAMI KORHONEN

Special Olympics -johtoryhmän urheilijajäsen

Special Olympics -johtoryhmään kuuluvat Sami Korhosen lisäksi Riikka Pyykkö (puheenjohtaja), Erkki Lönnrot, Matti Putila, Pirjo Pellikka, Kimmo Aalto, Riikka Juntunen ja Elina Ahtiainen (sihteeri).



MISTÄ SPECIAL OLYMPICSISSA ON KYSE?

Special Olympics on kehitysvammaisten henkilöiden urheilujärjestö. Sen tehtävänä on järjestää urheilu- ja liikuntatoimintaa lapsille ja aikuisille, joilla on kehitysvamma.

Suomessa Special Olympics -toimintaan voivat osallistua myös muut henkilöt, joilla on erityisen tuen tarve.

Special Olympics -järjestön on perustanut Eunice Kennedy Shriver vuonna 1968 Yhdysvalloissa. Kennedy Shriver oli Yhdysvaltain presidentin John F. Kennedyn sisko.

Suomeen Special Olympics saapui vuonna 1990. Nyt Special Olympics Finland on osa Suomen Paralympiakomitean toimintaa.

Special Olympics -toimintaan pääsee mukaan oman urheiluharrastuksensa kautta. Harrastaa voi esimerkiksi urheiluseurassa, vammaisyhdistyksen ryhmässä, kunnan järjestämässä ryhmässä, asuntolan tai toimintayksikön kaverien kanssa tai oman perheen parissa.

Jos kilpaileminen kiinnostaa, seuraava askel harrastamisessa on osallistua avoimille Special Olympics -lajileireille ja oman lajin kilpailuihin. Leireillä käymisen ja Suomessa kilpailemisen jälkeen on mahdollista päästä mukaan ulkomailla järjestettäviin Special Olympics -kisoihin.

Leireistä ja kilpailuista löydät lisää tietoa osoitteesta **www.specialolympics.fi**

Special Olympics -kesämaailmankisat järjestetään neljän vuoden välein. Samoin myös Special Olympics -talvimaailmankisat. Maailmankisat ovat kehitysvammaisten urheilun suurin tapahtuma.



Special Olympics Finlandille kaksi yhteistyökumppania

Special Olympics Finland on saanut vuoden 2020 aikana kaksi merkittävää yhteistyökumppania, terveysteknologiayritys eXeriumin ja matkatoimisto Matka-Agentit.

eXerium on kehittänyt GameXR-pelituolin, jonka avulla kehitysvammaiset ja muut erityistä tukea tarvitsevat henkilöt voivat pelatesaan samalla kehittää keskivartalon lihaksiaan.

Matka-Agentit on kotimainen matkatoimisto, joka on jo pidemmän aikaa ollut mukana kuljettamassa Suomen Special Olympics -joukkueita kisoihin eri puolille maailmaa. Matka-Agenttien erikoisosamiseen kuuluu esteetön matkustus.

The logo for eXerium features the word "eXerium" in a bold, sans-serif font. The letter "X" is stylized with a blue outline and a white fill, while the other letters are solid black.The logo for Matka agentit consists of the words "Matka" and "agentit" stacked vertically in a bold, blue, sans-serif font. Below the text is a small blue rectangle containing the white text "Suomalainen matkanjärjestäjä".

Talvimaailmankisat siirtyivät vuoteen 2022

Seuraavat Special Olympics -talvimaailmankisat piti alun perin järjestää alkuvuodesta 2021 Ruotsissa. Ruotsi joutui kuitenkin luopumaan kisojen järjestämisestä, koska järjestäjät eivät saaneet riittävästi rahallista tukea.

Ennen kuin kisoille ehti löytyä uusi järjestäjä, tuli koronaviruspandemia. Kansainvälinen Special Olympics -järjestö päätti siirtää kisat suosiolla vuoteen 2022.

Kohta voit liittyä uuteen Special Olympics -klubiin!



Special Olympics -urheilijat ovat voineet jo useamman vuoden ajan kuulua Special Olympics -klubiin. Klubiin pääsy on edellyttänyt sopimuksen allekirjoittamista.

Nyt Special Olympics -klubia ollaan uudistamassa. Syksystä alkaen klubiin voi liittyä netissä täytettävällä sähköisellä lomakkeella. Klubiin voivat liittyä urheilijoiden lisäksi myös Unified-partnerit, valmentajat ja muuten vain Special Olympics -toiminnasta kiinnostuneet henkilöt.

Klubi on maksuton ja sen jäsenyyteen kuuluvat mm. Special Olympics -lehti, Special Olympics -t-paita sekä upea klubikortti, jonka avulla voit osoittaa olevasi osa suurta Special Olympics -perhettä!

Yritykset ja muut Special Olympics -toiminnan tukemisesta kiinnostuneet tahot ja henkilöt voivat halutessaan valita maksullisen kanatusjäsenyyden.

Seuraa Special Olympics Finlandin sosiaalisen median kanavia, niin saat syksyllä tiedon klubin avautumisesta!

Special Olympics -järjestö on ilmoittanut, että uudet kisapäivät ovat 22.–28. tammikuuta 2022. Kesäkuun lopussa Special Olympics -järjestö ilmoitti, että talvimaailmankisat pidetään Venäjällä Kazanin kaupungissa.

Seuraavat Special Olympics -kesämaailmankisat ovat 16.–25. kesäkuuta 2023.

Veljekset luistelevien sonnien kaupungista

Kaksoset **Iiro** ja **Ville Nuottajärvi** olivat ensimmäisellä luokalla, kun kouluun tuli mainos Seinäjoen Taitoluistelijoiden soveltavan luistelun ryhmästä.

– Ihan aluksi meillä ei ollut taitoluistimia, Ville muistelee.

– Silloin luisteltiin jääkiekkoluistimilla, Iiro jatkaa.

Seinäjoen Taitoluistelijat on monella tapaa edistyksellinen taitoluisteluseura. Seuran alaisuudessa on toiminut jo pitkään soveltavan luistelun ryhmä. Lisäksi seurassa on poikkeuksellisen paljon poika- ja miesluistelijoita.

Iirolle ja Villelle seuraava askel soveltavan luistelun ryhmästä olikin luistelukoulun poikaryhmä. Miespuolisten yksinluistelijoiden lisäksi Seinäjoen Taitoluistelijoiden joukossa on koko maailman ainoa miesten muodostelmaluistelujoukkue River Bulls, suomeksi Jokisonnit.

River Bulls syntyi hurtin huumorin siivittämänä, kun taitoluistelua harrastavien lasten isät päättivät, että hallillahan voisi tehdä muutakin kuin odotella ja hörppiä kahvia. Sittemmin River Bullsin toiminta on muuttunut yhä tavoitteellisemmaksi ja joukkue on saanut taitoluistelupiireissä runsaasti positiivista huomiota.



Ville Nuottajärvi.



Iiro Nuottajärvi.



Iiro ja Ville pääsivät yhteiskuvaan River Bullsien kanssa.



River Bullsissa tiivistyy eteläpohjalainen ajatusmaailma. Kun jotain aletaan tehdä, niin tehdään sitten kunnolla ja ollaan siitä aidosti ylpeitä. River Bullsin esimerkki on tehnyt harrastuksen aloittamisen helpoksi luistelusta kiinnostuneille pojille.

Iiro ja Ville mainitsevat River Bulls -muodostelmaluistelujoukkueen luistelijat esikuvikseen – **Kiira Korven** ohella, tietysti.

– Luistellessa saan olla oma itseni, Ville summaa.

Tänä vuonna 20 vuotta täyttävät Iiro ja Ville tykkäävät molemmat kovasti esiintymisestä, vaikka se aina jännittääkin etukäteen.

– Kisojen jälkeen on voittajafiilis, kun on uskaltanut kisata, Ville sanoo.

– On kivaa, kun on onnistunut ja kun kisojen jälkeen meidän kuvat tulevat Seinäjoen Taitoluistelijoiden sivuille ja muut käyvät tykkäämässä niistä ja kirjoittamassa tsemppiviestejä, Iiro lisää.

Pojat ovat osallistuneet kilpailuihin vuodesta 2016 alkaen. Varala-Tiimi järjestää vuosittain joulun alla Tampereella Santa Claus -taitoluistelukilpailut, joissa on Special Olympics -sarjat ja myös ulkomaalaisia osallistujia. Iiro ja Ville ovat viime vuosina olleet kisoissa vakio-osallistujia.

Kilpailemisen aloittaminen toi pojille uuden mausteen luisteluharrastukseen. Seinäjoen Taitoluistelijoiden silloinen muodostelmaluistelu-

valmentaja **Tiina Pesonen** kannusti poikia harjoittelemaan omaa kilpailuohjelmaa. Poikien oma valmentaja **Heidi Kohtala** ryhtyi ennakkoluulottomasti selvittämään Special Olympics -taitoluistelun saloja.

– Minulla ei ollut aiempaa kokemusta Special Olympics -taitoluistelusta ennen kuin aloin valmentaa Iiroa ja Villeä. Seurasta kannustettiin lähtemään tähän mukaan ja olen saanut paljon tukea Tampereen Varala-Tiimistä ja etenkin Special Olympics -valmentaja **Tanja Töyrylä-Kannistolta**, Heidi kertoo.

Heidi on pari viime vuotta asunut Tampereella, jossa hän opiskelee hallintotieteitä.

– Ensimmäisen vuoden ajan kävin vielä viikonloppuisin vetämässä pojille treenejä, jotta valmentajanvaihdos ei olisi tullut heille kertarysäyksellä, Heidi sanoo.

Nyt poikia valmentaa **Eveliina Haapala**, jonka kanssa pojilla onkin syksyllä edessään uuden ohjelman harjoittelu. Ajatuksena on, että pojat harjoittelevat uuden ohjelman kahden vuoden välein.



Iiro, Ville, pari komeaa pystiä ja valmentaja Heidi ja Eveliinaa.

– Olen kokenut Iiron ja Villen kanssa paljon hienoja ja uusia asioita. On ilo nähdä kuinka pojat ovat aina niin innoissaan jäällä ja tsemppaavat toisiaan, Eveliina toteaa.

Heidi Kohtala on samoilla linjoilla.

– Välillä alkuaikoina ei meinannut itsellä usko riittää siihen, että saan opetettua pojille kilpailuohjelmia. Mutta aina heti kun heidät tapasi hallilla, niin palasi usko siihen, että kyllä tämä onnistuu, Heidi sanoo.

– Olin aika nuori silloin, kun ryhdyin valmentamaan Iiroa ja Villeä. Tunnen, että on ollut etuoikeus saada kasvaa aikuiseksi yhdessä heidän kanssaan, hän jatkaa.

Myös Iirolla ja Villellä riittää kauniita sanoja valmentajilleen.

– Heidi on kiva valmentaja. Hän on opettanut meille paljon uusia temppeja ja auttanut kisoissa, ettei jännittäisi liikaa, Ville sanoo.

– Eveliina tsemppaa meitä aina ja hän on hyvä luistelija. On kivaa, kun Eveliinasta tuli meidän valmentaja, Iiro toteaa.

Iiro ja Ville luistelevat Eveliinan valmennuksessa Salamaterityisryhmässä, joka tällä hetkellä koostuu pelkästään Iirosta ja Villestä. Keran viikossa he harjoittelevat myös poikien ryhmän kanssa.

Taitoluistelu on iso asia Iiron ja Villen elämässä, mutta ei ainoa. He opiskelevat Ammattiopisto Luovin Seinäjoen toimipisteessä työhön ja itsenäiseen elämään valmentavassa TELMA-koulutuksessa. Harrastuksia on luistelun lisäksi muitakin.

– Tykkään ratsastaa, hiihtää, uida, lasketella, kuunnella musiikkia ja pelata tietokoneella, Iiro luettelee.

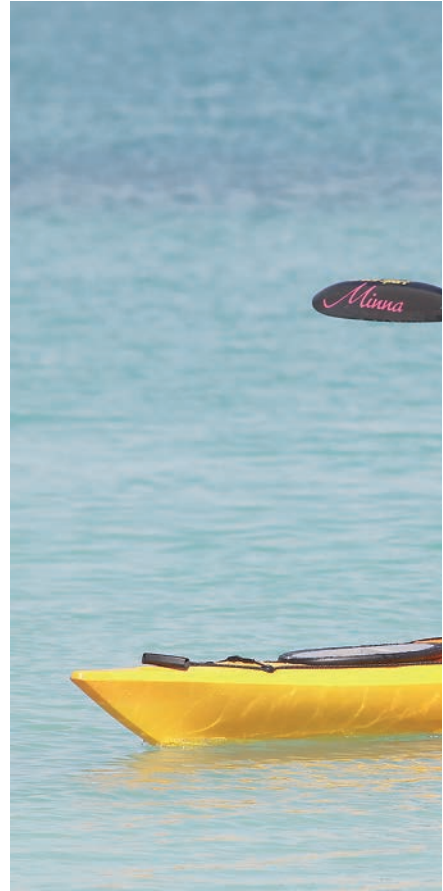
Minna on mutkaton maailmanmatkaaja

Paljon olisi jäänyt maailmaa näkemättä, jos **Minna Palonen** ei olisi aikoinaan yläasteelle siirtyessään aloittanut urheiluharrastusta. Hämeenlinnalainen Minna on pelannut jalkapalloa Puolan Varsovassa ja Kreikan Ateenassa sekä melonut kilpaa Yhdysvaltain Los Angelesissa ja Arabiemiraattien Abu Dhabissa.

Minna on rauhallinen ja kotioloissa viihtyvä tyyppi, mutta kun hänet saa innostumaan uudesta jutusta, niin sitten ollaankin täysillä mukana. Ensimmäistä kertaa näin kävi, kun Hämeenlinnan Jalkapalloseuran alaisuuteen perustettiin vuonna 2001 jalkapallon erityisryhmä Pullerin Rohkeat Potkijat.

Minna tykkäsi kovasti pelaamisesta. Joukkueovereista tuli hänen hyviä ystäviään. Jalkapalloura vei Minnan ulkomaille asti. Vuonna 2010 hän oli mukana Suomen joukkueessa Special Olympics Euroopan kisoissa Puolassa ja vuonna 2011 Special Olympics -kesämaailmankisoissa Ateenassa.

Siinä vaiheessa into jalkapalloiluun oli kuitenkin alkanut hiipua. Pullerin Rohkeissa Potkijoissa oli jo uusi sukupolvi pelaajia. Vanhat ka-





**Minna Palonen
tuulettaa kilpailun
päätteeksi Special
Olympics -kesä-
maailmankisoissa
Abu Dhabissa
maaliskuussa 2019.**



Special Olympics -melojat Jarmo Patana, Minna Palonen, Anna Laitinen, Matti Hämäläinen ja Mikko Kivikko katsovat tietokoneelta Anna Laitisesta kertovaa Sisujengi-sarjan jaksoa San Diegossa muutamaa päivää ennen Los Angelesin Special Olympics -kesämaailmankisojen alkua vuonna 2015.

verit alkuaikojen joukkueesta olivat enimmäkseen siirtyneet muiden harrasteiden pariin. Niin päätti tehdä Minnakin.

Hämeenlinnan kaupungin pitkäaikaisen erityisliikunnanohjaajan **Hilka Leskinen-Nikanderin** lempilaji oli melonta. Minnakin oli sitä käynyt kokeilemassa Hilkan houkuttelemana. Olipa hän kertaalleen osallistunut Suomi meloo -tapahtumaankin nuorena tyttönä.

Kun jalkapalloura sai jäädä, oli Minnalla elämässään kokonaisen urheiluharrastuksen mentävä aukko. Nyt Hilkan pyynnöt tulla melonnan

pariin Vanajaveden Vesikoihin alkoivatkin kuulostaa houkuttelevilta.

– Hilikka sai minut aikanaan harrastamaan melontaa. Hilikka on mukava ja temperamenttinen. Sellainen äitihahmo, joka pitää myös kurin, Minna kehuu.

Melonnan parista löytyi myös uusia kavereita. Hämeenlinnalaiset **Mikko Kivikko**, **Ilpo Holttinen** ja **Vesa Suvanto** ovat olleet mukana Special Olympics -maailmankisoissakin. Nastolalaisesta melojakonkarista **Anna Laitisesta** on tullut Minnalle läheinen ystävä.

– En käytä sähköpostia enkä tietokonetta enkä tekstiviestejä, joten pidän kavereihin yhteyttä soittelemalla, Minna kertoo.

Hilikka Leskinen-Nikanderin jäätyä eläkkeelle otti Special Olympics -melonnasta Hämeenlinnassa vastuun **Niina Siljander**. Hän oli mukana valmentajana myös Special Olympics -kesämaailmankisoissa Los Angelesissa vuonna 2015.

– Niina on rauhallinen ja huolehtivainen. Hän innostaa kaikkeen uuteen ja tsemppaa. Kiva kaveri, olemme käyneet välillä sauvakävelämässä yhdessä, Minna sanoo.

Avoimin mielin reissuun

Melonnassa yhdistyy moni asia, joista Minna nauttii.

– Saa urheilla ystävien kanssa, saa hyvää treeniä, järkevästi tulee hyvä kesäfiilis ja on hienot maisemat, hän luettelee.

– Treenien jälkeen on vähän väsynyt olo, mutta tuntuu kivalta, kun on tehnyt töitä harrastuksen ja kuntonsa eteen. On kiva puitsata ja

kuivata kajakkia ja touhuta melontavajalla kavereiden kanssa, Minna tunnelmoi.

Kisareissut ja mitalit ovat tietysti myös hienoja asioita melonnassa. Los Angelesin Special Olympics -maailmankisoista 2015 Minna voitti hopeaa ja pronssia. Viime vuonna Abu Dhabin maailmankisoista tuliaisina oli samat mitalit: hopeaa ja pronssia.

– Abu Dhabin kisareissu oli tähän saakka paras. Oli suorat lennot, hyvä ruoka, hyvät hotellit, kisapaikka lähellä ja sopivan kokoinen melontaporukka, Minna toteaa.

Minna ei suuremmin jännitä kisareissuja etukäteen. Hän suhtautuu maailmaan ja tulevaisuuteen avoimesti.

– Ennen kisoja sitä odottaa, että minkälaista ruokaa on eri maissa ja millaisia nähtävyyksiä. Ja sitten tietysti muiden maiden melojien tapoamista ja mitalisadetta. Kisareissut ovat vaihtelua arkeen, hän sanoo.

Torilla tavattiin

Minna tykkää urheilla itse, mutta hän nauttii myös urheilun seuraamisesta. Erityisesti kotikaupungin jääkiekkoyhdistyksen Hämeenlinnan Pallokerhon pelit ovat mieleen. Kevään 2019 miesten liigajoukkueen Suomen mestaruus on yhä tuoreessa muistissa.

– Juhlin perinteisesti ”torilla tavataan” -tyylillä. Hämeenlinnan torille oli järjestetty iso tapahtuma, jossa oli ohjelmaa. HPK:n paita oli päällä ja kivaa oli, Minna toteaa.

Hän käy välillä myös vieraspelimatkoilla eri puolilla Suomea. Linja-autossa ja vieraskatsomossa on tunnelmaa.

– Mieleen on jäänyt Vaasan pelireissu, jossa tietenkin HPK voitti Sportin. Erittäin jännä peli, jossa sai huutaa. Kannatti lähteä, vaikka oli pitkä reissu, Minna muistelee.

Minna työskentelee Hämeenlinnan lähellä Parolan S-Marketissa. Hän kulkee työmatkat sujuvasti bussilla.

– Hyllytän tavaraa ja autan samalla asiakkaita, jotka kyselevät, missä tavarat sijaitsevat. Tykkään työstäni, hän sanoo.

**Minna Palonen
tuulettaa mitalia
Los Angelesin Special
Olympics -maailman-
kisoissa kesällä 2015.**





**Tuulia ja Jere Suominen
lyövät ylävitokset Jeren
onnistuneen putin
jälkeen Abu Dhabin
Special Olympics -kesä-
maailmankisoissa 2019.**

Suomisen perhe upottaa putit

Oli vähän sattuman kauppaa, että Suomalaiset lähtivät Special Olympics -uimareiden mukaan leirille Turkkiin. Tilaa oli vielä yhdelle perheelle. **Jere Suominen** harrasti kyllä uintia kuntoilumielessä, mutta ei ollut koskaan kilpaillut.

Mukava reissuhan se oli kaikin puolin. Ei Jerestä edelleenkään kilpa-uimaria tullut, mutta oman lajinsa hän Turkin leiriltä kuitenkin löysi. Uintivalmentaja **Seppo Savola** vei porukan golfaamaan. Laji ei ollut Suomisen perheelle entuudestaan tuttu, eivätkä **Tuulia**-äidin odotukset olleet ennakkoon kovin korkealla.

– Ajattelin, että eihän Jerkku edes näe koko palloa. Mutta niin vain hän upotti putin toisensa perään, Tuulia muistelee.

Jere Suomisen näkökyky ei tosiaan ole golfin pelaamiseen paras mahdollinen. Häneltä puuttuu syvyysnäkö, eikä hän kykene erottamaan vihreän eri kontrasteja ja on punavihervärisokea.

Siihen nähden heti Jeren ensimmäinen golfkokeilu 12 vuotta sitten sujui hienosti. Eikä se jäänyt aloittelijan tuuriksi. Jere on muun muassa vuoden 2019 Special Olympics -kesämaailmankisojen hopeamitalisti.

Pian vuoden 2008 Turkin leirin jälkeen Jere kävi suorittamassa green cardin ja perhe otti yhteyttä silloiseen Special Olympics -golfin päävalmentajaan **Jouko "Jokkeri" Mikkolaan**. Golf-ura lähti



**Tuulia ja Jere
suunnittelevat
seuraavaa lyöntiä Abu
Dhabin hienolla Yas
Links -kentällä.**

etenemään. Ennen viime vuoden Abu Dhabin kisoja Jere oli ehtinyt jo käydä kilpailemassa Los Angelesissa sekä kahdesti Macaossa ja Ruotsissa.

Omatoimisia ja kohteliaita

Tuulia-äiti oli Jeren apuna green cardin suorittamisessa ja on siitä eteenpäin toiminut poikansa caddiena eli mailankantajana – ja neuvonantajana.

– Äiti on aika vaativa caddie. Hän sanoo aina, että keskity ja suuntaa tuonne päin, Jere sanoo.

Jeren isäkin kokeili vuoden verran golfin pelaamista, mutta paikat eivät kestäneet.

– Hän keskittyy kesäisin moottoripyöräilyyn, Tuulia toteaa.

Jere asuu asuntolassa Maskussa, vanhemmat kymmenisen kilometrin päässä Raisiossa. Jeren kotikenttä on Maskun Kankaisten Golf, jossa hän treenaa nuorten kilparyhmän mukana. Kankaisten Golfin pro valmentaa ja Tuulia on mukana Jeren apuna. Viimeisen reilun viiden vuoden ajan Tuulia on ollut myös Special Olympics Finlandin golfvalmentaja.

– Special Olympics -kisareissulla on saanut huomata, miten hyvää reissut tekevät monen kehitysvammaisen urheilijan omatoimisuudelle. Luulen, että monet vanhemmat ovat yllättyneet, miten hyvin heidän lapsensa pärjäävätään, Tuulia sanoo.

– Me valmentajat toki teemme hommia urheilijoiden eteen, autamme ja katsomme heidän peräänsä, mutta me emme tee mitään kenenkään puolesta. Paapomismentaliteetista pitää päästä pois, hän jatkaa.

Jerelle golf on opettanut rauhallisuutta ja keskittymiskykyä. Tuulia-äiti kiittelee golfharrastusta myös Jeren käytöksen paranemisesta.

– En voi liikaa korostaa hyvän käytöksen merkitystä. Golfissa hillitty ja kohtelias käytös ovat arvossa, Tuulia sanoo.

Golf on kuitenkin myös laji, jossa hermot voivat palaa. Sen on saanut Jerekin usein huomata.



**Jere Suominen
seuraa tarkasti,
mihin putti
suuntautuu.**

- Ärsyttävintä on, kun putti ei ihan mene reikään, vaan jää inhottavasti siihen reunalle, Jere toteaa.
- Parasta golfissa on, että saa olla ulkona, saa onnistumisia ja uusia kavereita, hän luettelee.

Viimeinen Suvivirsi etänä

Golf on Jeren selkeä ykköslaji, mutta hän tykkää myös käydä kavereiden kanssa keilaamassa. Uintiakin hän edelleen harrastaa kuntoilumielessä. Aikaisemmin Jere oli mukana Special Olympics -purjehduksessa.

Musiikinkuuntelu on lähellä Jeren sydäntä. Koronapandemian vuoksi väliin jäivät harmillisesti muun muassa **Suvi Teräsniskan** keikka keväänä ja Ruisrock, josta Jere odotti erityisesti JVG:n keikkaa.

Jere tekee töitä osan viikkoa toimintakeskuksessa ja osan viikkoa Häävuoren palvelutalossa. Työhön kuuluu siivoamista, astioiden keräämistä ja kauppa-asiointia.

Koulunsa Jere kävi Luolavuoren erityiskoulussa Turussa. Tuulia Suominen puolestaan on tehnyt työuransa opettajana Naantalissa Majamäen koulussa.

Opettajana Tuulia on ollut 34 vuotta. Niistä 33 vuotta samassa koulussa. Koronakevät 2020 jäi Tuulian työuran viimeiseksi. Eläkepäivät alkoivat elokuussa.

- Kyllä etäopetukseen siirtyminen vielä onnistui minultakin, mutta siltä varalta, että syksylläkin olisi vielä tarvetta joillekin erityisjärjestelyille, niin on ihan hyvä hypätä tässä vaiheessa sivuun, Tuulia muotoilee.



**Eija Helander-Niemi-
sellä ja Ari Lehmus-
koskella oli hauskaa
vuoden 2019 Abu
Dhabin Special Olym-
pics -kesämaailman-
kisojen beach volley
-turnauksessa.**

**Eija Helander-
Nieminen pelin
tiimellyksessä
Abu Dhabin
hiekalla.**



Kun hän istui viereeni linja-autossa

Eija Helander-Nieminen kävi 1970-luvulla kotiteollisuuskoulua Loimaalla. Usein koulumatkalla linja-autossa Eijan viereen istuutui down-tyttö **Aila**. Hän esitteli aina käsiään, hienoja hansikkaitaan ja kynsiään.

– Olin vielä nuori, enkä ollut aikaisemmin tavannut kehitysvammaista ihmistä niin läheltä. Vaikka ne olivat vain lyhyitä hetkiä linja-autossa, sai se minut lähtemään opiskelemaan kehitysvamma-alaa, Eija sanoo.

Eija hakeutui ensin Poriin hoitajakouluun ja sitten ohjaajaopintoihin Jyväskylään. Työuransa hän teki erityislasten perhepäivähoitajana, perhehoitajana, opettajana, vapaa-ajanohjaajana sekä päivätoiminnan ja asuntolan ohjaajana.

Lentopallo nousi 1960- ja -70-lukujen aikana Eijan kotipaikkakunnan Euran suosikkilajiksi. Erityisesti **Lasse Silverin** panos tyttö- ja naislentopalloilun kehittäjänä oli valtava. Eijakin innostui lähtemään mukaan Euran Raikun lentopallojoukkueeseen.

Silver johdatti Raikun lahjakkaat naislentopalloilijat kahteen Suomen mestaruuteen vuosina 1984 ja 1985. Eijakin ehti pelata mestaruussarjassa 13 ottelua. Eija ei ole lentopalloilijana pisimmästä päästä, mikä osaltaan rajoitti uralla etenemistä. Pelaajaura päättyi, mutta rakkaus lentopalloon on säilynyt läpi elämän.

Antinkartanon kehitysvammaisten toimintakeskuksessa Ulvilassa Helander-Nieminen tutustui liikunnanohjaaja **Maija Nyströmiin**.

– Siihen asti olin ajatellut, että kehitysvammaiset eivät voi pelata lentopalloa. Tai voivat toki, mutta että siitä ei tule kunnollista peliä. Maija sai minut vakuutettua siitä, että se on mahdollista, Eija kertoo.

Maija Nyström toimi 90- ja 2000-luvuilla paitsi Special Olympics -lentopallovalmentajana myös useaan otteeseen koko Suomen Special Olympics -kisajoukkueen joukkueenjohtajana.

Kehitysvammaisten lentopallon alkuaikojen toiminta keskittyi Ulvilan Antinkartanoon ja Luovin erityisammattikouluun Alavudella. Nykyään kehitysvammaisten lentopallo on suurelta osin Unified-lentopalloa, jossa vammattomat Unified-partnerit huolehtivat omalta osaltaan pelin sujuvuudesta. Alkuvuosina ei vielä partnereista ollut tietoaakaan, mutta kyllä se silti ihan lentopallolta näytti.

– Lentopallo ei varmasti ole helpoimmasta päästä kehitysvammaisten urheilulajeista. Mutta oli hienoa huomata, miten harjoittelun tuloksena pallo pysyi ilmassa yhä pidempään, Eija muistelee.

Eleillä ja ilmeillä

Suomen miesten lentopallojoukkue lähti ensimmäistä kertaa kansainvälisiin Special Olympics -kisoihin Skotlannin Glasgow'hun 90-luvulla. Eija suostutteli entisen valmentajansa Lasse Silverin mukaan. Eija itse ei vielä tuolloin kuitenkaan päässyt matkaan.

– Lasse sanoi, että ei sinun kannata sinne lähteä, kun et osaa englantiaakaan. No, olen minä sen jälkeen aika monta kertaa ollut mukana, vaikka en edelleenkään puhu englantia.



Eijan pojat. Suomen Unified-lentopallojoukkue juhlii voittoa vuoden 2015 Special Olympics -kesämaailmankisoissa Los Angelesissa.

Eleillä ja ilmeillä pääsee melko pitkälle, kuten jokainen Eijan kanssa ulkomaanreissulla mukana ollut on saanut huomata.

Eija on saanut Special Olympics -lentopallopiireistä pitkäaikaisia tuttavuuksia ja ystäviäkin, huolimatta yhteisen kielen puuttumisesta. Hän jakaa monen Special Olympics -lentopallossa pitkään mukana olleen huolen siitä, että Unified-lentopallo on kehittynyt kieroon.

– Se ei ole oikein, että kehitysvammaiset pelaajat seisoskelevat kentän nurkissa samalla, kun partneripelaajat pyörittävät keskenään peliä. Suomen joukkue on aina pelannut niin, että partnerit tekevät pelistä sujuvaa ja kehitysvammaiset urheilijat saavat olla isossa roolissa, Eija sanoo.

Suomellakin on toki ollut nimekkäitä partnereita Special Olympics -maailmankisoissa. Vuonna 2015 Los Angelesissa oli mukana



Eija Helander-Nieminen
aikalisällä Abu Dhabin
kesämaailmankisoissa.
Kuuntelemassa
Mika Reponen, Marko
Saarinen, Jukka Lehti
ja **Minna Rasinaho.**

miesten maajoukkuepelaaja **Matti Hietanen**.
Mutta hänkin haki nöyrästi palloja peliin kehitysvammaisille urheilijoille passattavaksi ja verkon yli iskettäväksi.

Samaa ei voinut sanoa monen vastustajajoukkueen partnereista, joiden silmissä kiilui otteluiden ja koko turnauksen voittaminen. Meno oli Eijan mukaan mennyt vain pahempaan suuntaan vuoden 2019 Special Olympics -kesämaailmankisoissa Abu Dhabissa, jossa Suomesta oli mukana beach volley -joukkue.

– Aina ajattelen, että nyt tämä saa riittää, enää en lähde mukaan. Mutta niin vain sitä on tullut aina lähdettyä. Kai sitä ajattelee, että ehkä se nyt on muuttunut paremmaksi, Eija huokaisee.

– Minulla on vain niin kova palo tätä lentopallohommaa kohtaan, hän jatkaa.

Lyhty syttyi

Eija ei ole Helanderin perheen lapsista ainoa kehitysvamma-alalle suuntautunut. Pikkuveli **Petri** innostui alalle serkkunsa down-pojan **Petterin** ansiosta.

– Petri vei Petterin euralaiseen päiväkotiin ja sanoi, että voi tulla samalla harjoittelijaksi sinne. Petteristä tuli silloin 80-luvulla ensimmäinen erityislapsi, joka oli päiväkodissa Eurassa, Eija sanoo.

Petri Helander perusti vuonna 1993 kehitysvammaisille työpaja- ja asumistoimintaa järjestävän Lyhty ry:n. Lyhdystä on tullut vajaan 30 vuoden aikana erittäin näkyvä kehitysvamma-alan toimija pääkaupunkiseudulla. Muun muassa Euroviisuissa Suomea edustanut Pertti Kurikan Nimipäivät on lähtöisin Lyhdyn musiikkityöpajasta.

Petri-veli on innokas jalkapallomies, mutta oli mukana vuoden 2003 Special Olympics -kesämaailmankisoissa Dublinissa lentopallon Unified-partnerina. Siellä hän pääsi myös näkemään kansainvälistä Special Olympics -jalkapallotoimintaa.

Petri Helanderin johdolla Special Olympics -jalkapallo eli kulta-aikaansa Suomessa 2000-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä. Petri teki hedelmällistä yhteistyötä muun muassa maajoukkuepelaaja **Aki Riihilahden** kanssa ja Suomi isännöi Euroopan Special Olympics -jalkapalloturnausta vuonna 2007 Helsingissä.

Aallon ihailija

Helanderin perheellä on vahvat työläisjuuret. **Esko**-isä työskenteli Ahlströmin paperitehtailla Euran Kauttualla.

Suuri suomalainen arkkitehti ja muotoilija **Alvar Aalto** oli pitkään Ahlströmin toimitusjohtajan **Harry Gullichsenin** yhteistyökumppani. Esko Helander pääsi työkseen piirtämään Aallon ja muidenkin taiteilijoiden suunnitelmia puhtaaksi. Hänestä tuli Aallon töiden suuri ihailija. Sama ihailu välittyi koko perheelle, **Inga**-äidille sekä lapsille Petrille ja Eijalle.

Alvar ja **Aino Aalto** suunnittelivat Ahlströmin tehtaan työntekijöille saunarakennuksen Eurajoen virtaavaan rantaan. Sauna valmistui vuonna 1946. Kun se tuli yleiseen myyntiin lähes 60 vuotta myöhemmin vuonna 2005, oli rakennus jo päässyt pahasti ränsistymään.

Sisarukset Eija ja Petri ostivat jokisaunan itselleen ja kunnostivat siitä tilaussaunan, jonka yhteydessä toimii myös kahvila. Jokisauna on nyt yksi Aalto-fanien pyhiinvaelluskohteista.

– Tammikuussa oli Taiwanista asti 20 arkkitehtiä käymässä. He saunoivat ja söivät Jokisaunalla. En minä heidänkään kanssaan puhua osannut, mutta jotenkin näistä aina selvitään.

– Ei me tätä saunan kunnostusta olla nähty niinkään kulttuuritekona. Enemminkin se on ollut isän unelman toteuttamista.

Esko Helander ehti nähdä saunan nousun uuteen kukoistukseen ja olla mukana Jokisaunan ensimmäisinä toimintavuosina. Hän kuoli vuonna 2014.

Eija Helander-Nieminen työskenteli kehitysvamma-alalla vuoteen 2010 saakka, viimeiset neljä vuotta veljensä kanssa Lyhdyssä Helsingissä. Sen jälkeen hän on pyörittänyt Jokisaunaa Kauttualla. Viime vuonna Eija jäi eläkkeelle, mutta edelleen hänet löytää Jokisaunalta.

Eija suunnitteli, että Jokisaunasta tulisi merkittävä kehitysvammaisten henkilöiden työllistäjä. Kehitysvammaisia työntekijöitä on jatkuvasti ollutkin, muiden muassa jo aiemmin mainittu Helanderien serkun poika Petteri, mutta Eija olisi toivonut Euran kunnalta parempaa yhteistyötä kehitysvammaisten työllistämiseksi. Nyt työntekijät ovat olleet pääasiassa muualta kuin Eurasta.

Myös Special Olympics -lentopalloilijoille Jokisauna on tullut tutuksi. Eurassa on järjestetty vuosittain Special Olympics -lentopalloleiri ja -beach volley -turnaus. Osallistujat pääsevät yöpymään, saunaan ja uimaan tunnelmallisessa ympäristössä.

– Me olemme kuin perhettä. Pojat sanovat minua ”varamammaksi”, eikä heillä kaikilla omaa äitiä enää olekaan.

Myös Unified-partnerit ovat osa Eijan lentopalloperhettä. Eijan poika **Aki** on ollut kisareissuilla mukana niin partnerina kuin valmentajanakin, ja moni partnereista on Akin vanhoja pelikavereita. Myös Eijan kaksostytöistä toinen, **Nea**, oli vuoden 2015 Los Angelesin maailmankisoissa mukana beach volley -valmentajana.

Muistatteko vielä jutun alussa mainitun kohtaamisen linja-autossa Eijan ja Ailan välillä? Eija sanoo, ettei sinällään usko kohtaloon tai muuhunkaan johdatukseen, mutta jotakin merkityksellistä oli ilmassa, kun Eija havaitsi tutunnäköisen hahmon kehitysvammaisille henkilöille suunnatussa AK Jazz -tapahtumassa pari vuotta sitten.

– Aila oli tietysti vanhentunut niin kuin minäkin, mutta näytti niin tutulta, että menin kysymään hänen kanssaan olleelta hoitajalta, että ”anteeksi, mutta onko hän Aila?”

– Ei hän tietenkään voinut minua enää muistaa, mutta heti ensimmäiseksi hän alkoi esitellä käsiään.

Philip on juuri siellä missä tarvitaan

Kesäisin **Philip Holmberg** hyppää moponsa selkään ja hurauttaa muutaman kilometrin matkan Pietarsaaren kirkolta keskustan laitamilla sijaitsevalle huoltoasemalle. Siellä, Pietarsaaren ABC:lla, on Philip käynyt töissä viimeiset kolme vuotta.

Joskus Philip auttaa kaupan puolella, joskus hän on tiskihommissa keittiössä.

– Olen juuri siellä missä tarvitaan, Philip sanoo.

Pietarsaari on kaunis pieni kaupunki ruotsinkielisellä Pohjanmaalla, Kokkolasta etelään. Keskustan puutalot ovat tyylikkäitä, meri on lähellä ja rantateillä on kuvankauniita maisemia. Siellä 22-vuotiaan Philipin kelpaa huristella mopollaan.

– Joskus kun on tylsää, niin ajelen ihan omaksi huvikseni, hän myöntää.

Pietarsaari on kaksikielinen kaupunki. Ruotsinkielisiä on enemmistö, mutta suomellakin pärjää mainiosti.

– Isäni kanssa puhun ruotsia ja äidin kanssa suomea. Olen vähän kuin oppinut kaksi kieltä yhden hinnalla, Philip naurahtaa.

Isän kanssa Philip tykkää katsoa jalkapalloa. Philip kannattaa Eng-



Philip Holmberg pujoittelee virolais-pelaajien välistä Helsingissä pelatussa naapurimaiden välisessä ottelussa kesällä 2017.

lannin Valioliigassa pelaavaa Manchester Unitedia. Isän suosikki on samassa sarjassa pelaava Wolverhampton.

– Siinä on välillä sohvalla aika tiivis tunnelma, kun meidän suosikkijoukkueemme pelaavat vastakkain, Philip sanoo.

Philip on käynyt isänsä ja tämän kaverin kanssa useampaan kertaan myös paikan päällä Englannissa katsomassa jalkapalloa. Kerran Philip pääsi jopa todistamaan Manchester Unitedin mestaruuden varmistumista katsomosta. Se on reissu, joka ei unohdu.

– Olen aina tykännyt voittajista, Philip toteaa.

Nykyisistä Manchester Unitedin pelaajista Philipin ehdoton suosikki

on portugalilainen keskikenttäpelaaja **Bruno Fernandes**, joka saapui Englantiin kesken kauden 2019–20.

– Hän on laittanut joukkueen uuteen nousuun, Philip kiittelee.

Kotimaisista joukkueista Philipin suosikki on myös punapaitainen, aivan kuten Manchester United. Se on tietysti kotikaupungin FF Jaro. Onhan Philip itsekin pelannut seuran erityisryhmäjoukkue Jaro Rocketsissa siitä saakka, kun se perustettiin vuonna 2009.

Viimeiset vuodet Philip on tosin pelannut Jaron lisäksi myös naapurikaupunki Kokkolan punavalkoisessa GBK Tigersissa. Tämä siksi, että lupaava Philip saisi mahdollisimman paljon hyviä pelejä. GBK pelaa erityisryhmien SM-sarjaa, Jaro ei. Jaron kanssa Philip osallistuu pienempiin turnauksiin ja pelaa yksittäisiä harjoituspelejä.

Myös Suomen Special Olympics -jalkapallojoukkueen valmentajat ovat huomanneet Philipin vahvat esitykset. Kesällä 2017 Philip pelasi Special Olympics -joukkueen mukana Viroa vastaan Helsingin Telia 5G -areenalla ja Gothia Cupissa Ruotsissa. Vuoden päätteeksi Philip palkittiin Keski-Pohjanmaan Liikunnan vuoden vammaisurheilijana.

Vuonna 2019 Philip pääsi taas mukaan Göteborgin Gothia Cupiin lähteneeseen Special Olympics -joukkueeseen. Tällä kertaa matkassa oli myös toinen pietarsaarelainen, **Jere Puoskari**.

– Aina se jännittää lähteä pelireissulle, mutta ne ovat olleet hienoja kokemuksia. Gothia Cupissa on paljon joukkueita eri maista, joten on päässyt tutustumaan erilaisista kulttuureista tuleviin ihmisiin, Philip sanoo.

– Jalkapallossa minusta hienointa on joukkuehenki, se kun saa olla yhdessä joukkueen kanssa, hän summaa.

Soveltava jalkapallo paisui isoksi Rovaniemellä

**RoPSin soveltavan
jalkapallon ryhmän
treeneissä Saaren
koulun kentällä
riittää vauhtia.**

Aamu on hiljainen Rovaniemen keskuskentällä. Koronaviruspandemian vuoksi kenttä on ollut keväällä tavallistakin hiljaisempi, etenkin näin kahdeksan aikaan aamulla.



Sitten kaksi nuorta miestä astelee porteista sisään palloa kantaen. **Santeri Oiva** ja **Vili Korhonen** ovat heränneet aikaisin päästäkseen heti aamusta tekemään sitä, mistä pitävät eniten. Potkimaan palloa.

Koronakeväänä joukkueharjoitukset ovat olleet tauolla, mutta näillä nuorilla miehillä – kuten heidän joukkuekavereillaankin – pallo pelaamiseen on niin kova, että keinot ovat kyllä löytyneet. He edustavat Rovaniemen Palloseuran erityisryhmää, viralliselta nimeltään soveltavan jalkapallon joukkuetta.

20-vuotias Santeri on vanhin **Sirpa Oivan** neljästä lapsesta. Santeri pelasi pitkään nappulafutista FC Lynxin ja sittemmin FC Santa Clausin yleisessä ryhmässä, muiden ikäistensä poikien kanssa. Noin 13-vuoden iässä alkoi vauhdissa pysyminen olla vaikeaa. Santeri jäi ryhmästä pois.

– Mietin, että miten voi olla, että tämänkokoisessa kaupungissa ei ole mitään joukkuelajia erityisryhmille, sanoo Sirpa Oiva.

Santa Clausissa erityisryhmän perustamisesta ei innostuttu, mutta Oivan nuorempi poika pelasi Rovaniemen Palloseuran junioreissa samassa joukkueessa kuin RoPSin silloisen toimitusjohtajan **Petri Jaatisen** poika.

Jaatinen otti kopin Oivan ehdotuksesta perustaa RoPSiin erityisryhmä. Kun mukaan saatiin myös Rovaniemen kaupungin erityisliikunnanohjaaja **Katriina Merkkiniemi** ja paikallisen kehitysvammaisten asumisyksikön Kevätportin ohjaaja **Heli Sieppi**, alkoi kaikki olla valmista ryhmän käynnistämiseksi.

– Treenit käynnistyivät tammikuussa 2016 ja silloin mukana oli kahdeksan pelaajaa. Nyt on menossa viides vuosi ja pelaajia on parhaimmillaan 45, Sirpa Oiva kertoo.



Taavin suosikki RoPSin miesten edustusjoukkueen pelaajista on nuori puolustaja **Juho Hyvärinen**.

Yksi alkujoukosta saakka mukana olleista pelaajista on 13-vuotias **Taavi**. Lapin Kansa -sanomalehti teki jutun uudesta joukkueesta. Taavi näki sen ja innostui kokeilemaan.

– Jalkapallo on aina kiinnostanut minua, eikä minulle ollut löytynyt sopivaa harrastusta. Kun Rovaniemellä aloitti soveltava joukkue, niin lähdin siihen mukaan, Taavi kertoo.

Jalkapallossa Taavia kiehtoo erityisesti maalinteko. Hän viihtyy hyvin joukkueovereidensa seurassa. Nyt hänelle on löytynyt toinenkin liikuntaharrastus.



Julia koki alusta
asti itsensä
tervetulleeksi
RoPSiin.

– Olen ollut yhden talven ajan rovaniemeläisen judoseuran Koyaman sovelletun judon ryhmässä, Taavi sanoo.

Parhaat eväsläivät

Sirpa Oiva on tehnyt valtavan työn RoPSin soveltavan jalkapallon ryhmän eteen. Neljän ja puolen vuoden aikana häneltä ovat jääneet väliin vain yhdet harjoitukset.

Yksin Oiva ei ole kuitenkaan joutunut ryhmää pyörittämään. Kun osallistujamäärä on noussut, myös ohjaajia on tarvittu lisää. Tällä

hetkellä ohjaajina ovat Oivan lisäksi **Antti Valtiala, Jarmo Harju, Julia Vaara** ja **Sampo Oiva**.

– Jos vertaa tavallisen nappulaliigajoukkueen valmentamiseen, niin tässä on enemmän mukana vähän kaikessa. Pelireissuille lähdeessä tulee aina valmistettua varmuuden vuoksi eväät vähän useammallekin kuin pelkästään itselleni ja Santerille, kun saattaa olla, että joltain on unohtunut omat eväät kotiin, Sirpa Oiva sanoo.

– Oulusta turnausreissulta palatessa yksi pelaaja tuli sanomaan, että ”sinä olet Sirpa kyllä maailman paras valmentaja, teet kaikista parhaat eväsleivätkin”, Oiva naurahtaa.

RoPSin soveltavan jalkapallon ryhmässä on 15 tyttö- ja naispelaajaa. Se on iso luku, kun vertaa tyttö- ja naispelaajien määrään erityisryhmien jalkapallon SM-sarjaa pelaavissa joukkueissa; vain 31 tyttöä tai naista yhteensä 514 pelaajan joukossa.

RoPS ei vielä ole osallistunut SM-sarjaan. SM-sarjassa on vuosittain kaksi turnausta, yksi Helsingissä, yksi Hämeenlinnassa. Matkat Rovaniemeltä muodostuisivat pitkiksi. Nälkä kuitenkin kasvaa syödessä, sanoo Sirpa Oiva. Tulevaisuudessa SM-sarjaan osallistuminenkin voisi olla mahdollista.

Yksi RoPSin naispelaajista on 21-vuotias Julia, joka on ollut mukana soveltavan jalkapallon ryhmässä puolitoista vuotta.

– Kuulin ryhmästä kaveriltani, joka pelasi jo siellä. Ensimmäisiin treeneihin meno jännitti todella paljon, mutta niistä jäi erittäin innostavat ja iloiset fiilikset, Julia toteaa.

– Innolla odotin jo seuraavia treenejä. Minut otettiin tosi hyvin vastaan ja sain olla oma itseni, hän jatkaa.

Parasta RoPSin ryhmässä on Julian mukaan juuri se, että voi olla juuri sellainen kuin on.

– Ketään ei kiusata. Yhteishenki on hyvä ja kaikki ovat kavereita. Lisäksi jalkapallon pelaaminen kehittää kuntoa ja siinä oppii uusia taitoja sekä saa uusia ystäviä, Julia sanoo.

Syksyllä pelaamaan?

RoPSin soveltavan jalkapallon ryhmä on ollut viime vuosina vakiovieras Oulussa ja Kokkolassa järjestettävissä erityisjalkapalloturnauksissa. Viime vuonna seitsemän RoPSin pelaajaa osallistui kahdelle Pajulahdessa järjestetyille Special Olympics -jalkapalloseurille ja yksi leiri järjestettiin Rovaniemelläkin.

– Nyt meiltä oli lähdössä naispelaajia Suomen Special Olympics -joukkueen matkassa Ruotsiin Gothia Cupiin pelaamaan kesällä, mutta koronaviruspandemian vuoksi turnaus peruuntui, Oiva kertoo.

Oulussa pelattava Luovi Cup siirtyi keväältä järjestettäväksi syksyille, joten toiveissa on, että pelaamaankin vielä päästään.

Soveltavan jalkapallon ryhmästä on tullut reilun neljän vuoden aikana tärkeä osa Rovaniemen Palloseuraa. Pelaajat käyvät saattamassa Veikkausliigassa pelaavan miesten edustusjoukkueen pelaajat kentälle vuosittain parissa ottelussa. He ovat muutenkin äänekkäitä ja ylpeitä RoPS-kannattajia.

– Kun meidän pelaajamme saivat pari vuotta sitten oikeat RoPSin pelipaidat, niin sen tiesivät pian kyllä kaikki kaupungilla, Sirpa Oiva naurahtaa.

Miesten joukkueen pelaajat ovat myös vierailleet usein soveltavan jalkapallon ryhmän harjoituksissa. Julian suosikki on keskikenttäpelaaja **Eetu Muinonen**, Taavin puolestaan nuori puolustaja **Juho Hyvärinen**. Kaikkein läheisin RoPSin pelaaja soveltavan jalkapallon ryhmälle on ollut kuitenkin kokenut espanjalaismaalivahti **Antonio Reguero**.

Viime kauden jälkeen Reguero siirtyi RoPSista Helsingin Jalkapalloloklubiin. Jotain hänen läheisistä väleistään soveltavan jalkapallon ryhmään kertoo se, että Reguero järjesti heille jäähyväistilaisuuden. Siellä joukkue lahjoitti Reguerolle RoPSin sinivalkovärein kuvioidut villasukat. Espanjalainen oli silmin nähden liikuttunut.

Soveltavan jalkapallon ryhmä on saanut hienosti paikallisia yhteistyökumppaneita.

– Se on tärkeää, koska peli- ja leirimatkat ovat niin pitkiä. Yhteydenotot ovat tulleet nimenomaan sponsoreilta meille päin. Moni on huomannut, mikä noste RoPSin soveltavalla jalkapallolla on. He haluavat olla tukemassa sitä, että jalkapallo kuuluu kaikille, Sirpa Oiva sanoo.





Rosa, Marjukka
ja Kalle Havumäki
sekä perheen
koira Nala.

”Hän on tärkeä minulle ja minä olen tärkeä hänelle”

Rosa Havumäki on veljensä personal trainer ja **Kalle Havumäki** siskonsa suosikkiräppäri.

Tämän piti olla kaikkien aikojen keikkakesä. Kaikkien muiden huikeiden esiintyjien lisäksi myös Rosa Havumäen oman isoveljen oli määrä esiintyä Ruisrockissa Turussa ja Ilosaarirockissa Joensuussa.

– Odotimme ystäväieni kanssa kovasti, että pääsemme näkemään

Kallen livenä isoilla festareilla. Kaikki ystäväni tykkäävät tosi paljon Kallesta ja hän tykkää heistä, Rosa kertoo.

Kalle eli rap-artisti KOO Havumäki on itse tietysti kaikkein pettynään siihen, että keikat ovat peruuntuneet koronaviruspandemian vuoksi. Toiveissa kuitenkin on, että kesällä 2021 KOO pääsee nousemaan festarilavoille.

Vaikka peruuntuneet keikat harmittavat, kaiken kaikkiaan Kallella menee hienosti. Elämä hymyilee ja Kalle hymyilee takaisin. Kalle asuu omillaan ja tekee työtä, jota rakastaa. Perheenjäsenet ja ystävät ovat lähellä ja musiikinteko sujuu.

Kun nuorisomusiikkikanava YleX järjesti pari vuotta sitten kuuntelijäänestyksen kaikkien aikojen sadasta parhaasta suomalaisesta hip hop -kappaleesta, MC KOOn Kuuma mimmi -biisi ylsi äänestyksessä 30:nneksi.

Kalle on vilkas, puhelias ja rakastaa esiintymistä. Ne ovat hyvin tyyppillisiä piirteitä henkilöille, joilla on Williamsin oireyhtymä. Se Kallellakin lapsena diagnosoitiin.

– Kaikissa juhlissa Kalle haluaa pitää puheen. Ja hyviä puheita pitääkin, äiti **Marjukka Havumäki** sanoo.

Kalle syntyi vuonna 1991 Helsingissä Marjukka Havumäen ja **Markku Tissolan** esikoiseksi. Pikkusisko Rosa putkahti maailmaan viisi vuotta myöhemmin, vuonna 1996. Ikäerosta huolimatta sisarukset ovat olleet hyvin läheisiä läpi elämänsä.

– Rosa on tosi tärkeä minulle ja minä olen tärkeä hänelle. Olen niin iloinen, kun saan olla hänen isoveljensä. Hän pitää huolta minusta ja minä pidän huolta hänestä, Kalle sanoo.

Nuori joukkueenjohtaja

Jo pienestä pitäen oli nähtävissä, että Kallella on taipumusta musiikkiin ja Rosalla puolestaan liikunnallisia intohimoja.

– Kallella oli pieni sähköpiano, jota hän soitteli ja minä sitten tanssin ja riehuin siinä ympärillä, muistelee Rosa.

Rosa aloitti baletin 5-vuotiaana. Nuoruutensa hän vietti show-tanssin parissa.

Rosa kokee, että hän on saanut ”ilmaiseksi” jo hyvin nuorella iällä opin siitä, että ihmiset ovat erilaisia. Että erilaisuus on asia, jota tulee juhlistaa, ei pelätä tai vältellä.

– Olen tosi kiitollinen, että olen saanut kasvaa Kallen siskona, Rosa sanoo.

Lukion jälkeen Rosa kävi vuoden mittaisen personal trainer -koulutuksen. Sen aikana vahvistui ajatus siitä, että liikunta-ala on hänen juttunsa. Hän valmistui viime vuonna liikunnanohjaajaksi Haaga-Helian ammattikorkeakoulusta Vierumäeltä.

Nyt Rosa on aloittamassa urheilun ja liikunnan yhteiskuntatieteiden maisteriopinnot Ruotsin Malmössä. Tosin koronatilanteen vuoksi syksyn opinnot hän suorittaa etänä Helsingistä käsin.

Vierumäellä opiskellessaan Rosa haki työharjoitteluun silloiseen Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta VAU:hun (nykyinen Suomen Paralympiakomitea). Liikunnan ja kehitysvammaisten kanssa työskentelyn yhdistäminen tuntui Rosasta luontevalta. Sitä hän on tehnyt myös työskennellessään kehitysvammaisten asumis- ja työpajapalveluja tarjoavan Lyhty ry:n liikunnanohjaajana.



KOO Havumäki esiintymässä Helsingin Kansalaistorilla vuoden 2016 European Transplant Sport Weekin tapahtumassa. Taustalla Onni Pohjanpalo.

Rosa pääsi apulaisjoukkueenjohtajaksi vuoden 2019 Special Olympics -kesämaailmankisoihin Abu Dhabiin. Homma sujui niin mainiosti, että seuraavan vuoden Special Olympics Invitational Games -kisoissa Ruotsin Åressa ja Östersundissa 24-vuotias Rosa oli jo joukkueenjohtaja.

– Abu Dhabin kisat olivat tosi hyvää harjoitusta Ruotsin kisoja varten. Kyllähän ne jännittivät etukäteen, kun vastuu joukkueenjohtajana on iso, mutta kisat menivät hyvin ja itselleni jäi tosi hyvä fiilis, Rosa kertoo.

Presidentti ja pukumies

Kalle löysi rap-musiikin pariin 13-vuoden iässä Resonaari-erityismusiikkikoulussa. Kalle oli Resisposse-nimisen kehitysvammaisten rap-yhtyeen jäsen ennen kuin lähti soolouralle MC KOO -taiteilijanimellä.

Resonaarista Kallen tie vei Lyhty ry:n mediatyöpajaan, jonka ohjaaja **Onni Pohjanpalo** on ollut suuressa roolissa Kallen rap-uralla. Pohjanpalo, räppäri-nimeltään Lossi T auttoi Kallea muun muassa kolme vuotta sitten julkaistun esikoislevyn KOON MAAILMA tekemisessä.

Roosa Havumäki (keskellä) oli Abu Dhabin Special Olympics -kesämaailmankisoissa apulaisjoukkueenjohtajana. Vierellä yleisurheilijat **Nea Tilli (vas.)** ja **Noora Koponen (oik.)**.



Kallelle ja koko perheelle oli aikaisesta vaiheesta saakka selvää, että Kallen vahvuudet eivät pääsisi oikeuksiinsa kehitysvammaisten työkeskuksessa. Hän on luovan työn tekijä. Työpaikka löytyikin Lyhty ry:n alaisesta Radio Valosta. Se on kehitysvammaisten oma media, jonka nimi on sittemmin muuttunut Kivimediaksi.

– Olen radiojuontaja ja teen kaikenlaisia haastatteluja. Olen jopa haastatellut presidentti **Sauli Niinistöä**, Kalle kertoo.

Kalle on kiinnostunut maailman asioista ja hänelle on tärkeää päästä keskustelemaan niistä. On hyvä, että kaveripiiristä löytyy kehitysvammaisten kavereiden lisäksi myös ei-vammaisia juttukavereita.

Kalle on myös viimeisen päälle muotitietoinen. Arkivaatetus on hip hop -muodin mukaista. Juhliin hän pukee päälleen Hugo Bossin puvun.

– Puku kuuluu aina juhliin. Juhliminen on mulle tärkeä asia, Kalle sanoo.

Kävelylenkkejä ja karkkipäiviä

Kalle on asunut tuetusti omillaan Kipparintalossa Helsingin Kalasatamassa syksystä 2015 lähtien. Kaikki on sujunut hienosti, mutta elämäntapoja jouduttiin hieman viilaamaan jonkin aikaa muuton jälkeen.

– Minulle oli tullut ylipainoa. Painoin silloin 90 kiloa, mutta sitten aloin harrastamaan liikuntaa ja katsomaan mitä syön. Herkkuja saa syödä vain lauantaisin. Rosa on ollut minun personal trainerini, Kalle kertoo.

Vuotta myöhemmin Kalle painoi 70 kiloa. Nyt hän jaksaa tehdä töitä ja kulkea keikoilla paljon paremmin kuin ennen.

– Käyn joka päivä tekemässä pitkän kävelylenkin Mustikkamaalla, Kalle sanoo.

Ohjatut liikuntaharrastukset eivät ole olleet Kallen juttu. Hän on harrastanut flamencoja ja judoa, mutta kummastakaan ei ollut pitkäaikaiseksi harrastukseksi.

– Flamencokengät hiersivät jalkoja ja ohjaaja oli liian vaativa. Judostakaan en tykännyt kovin paljoa. Ne olivat aika raskaita harrastuksia, Kalle toteaa.

Ylen uutisankkurina tutuksi tullut Marjukka Havumäki on saanut vuosien varrella vääntää poikansa ja samalla muidenkin kehitysvammaisten henkilöiden yhdenvertaisen kohtelun puolesta. Vaikka Kallen unelmakeikat siirtyivät kesältä 2020 tulevaisuuteen, on tilanne tällä hetkellä kokonaisuudessaan erinomainen.

– En voisi kuvitella, että Kallella olisi paremmin asiat. Hänellä on paljon ystäviä ja työkuviot, joista hän todella tykkää. Hän elää itsenäisesti hyvää elämää, varaa itse pesutupansa ja kaikkea, Marjukka iloitsee.

– Kallen ja Rosan välillä on aina ollut hirveän läheinen sisarussuhde. Koen, että on ollut Rosalle suuri rikkaus elämään, että hänellä on kehitysvammaisen veli. Olen myös tosi onnellinen, että Rosa on päätynyt Special Olympicsin pariin. Hän tulee hyvin toimeen ihmisten kanssa, mutta on myös järjestelmällinen ja osaa ja uskaltaa olla riittävän jämää kehitysvammaisten henkilöiden kanssa. Sen hän on oppinut Kallen kanssa ja Lyhdyssä työskennellessään, äiti toteaa.

PARAYLEISURHEILUN SM-KILPAILUT

Turunseudun Kenttäurheilijat, Suomen Paralympiakomitea ja Suomen Urheiluliitto järjestävät yleisurheilun SM-kilpailut näkö-, liikunta- ja kehitysvammaisille urheilijoille sekä elinsiirtourheilijoille 29.–30. elokuuta 2020 Turussa, Paavo Nurmen stadionilla (Paavo Nurmen puistotie 9, 20800 Turku).

Kilpailuluokat- ja sarjat: liikunta-, näkö- ja kehitysvammaisten luokat: M/N, M/N19, M/N50 ja elinsiirtourheilijoiden ikäluokat M/N19, M/N20–39, M/N40–49, M/N50–59, M/N60.

Osallistumisoikeus: luokitellut liikunta- ja näkövammaiset urheilijat (luokitus kansallisten/kansainvälisten luokitusten mukaan), kehitysvammaiset (oma luokkansa down-urheilijoille sekä muille kehitysvammaisille urheilijoille) sekä elinsiirron saaneet ja dialyysissä olevat urheilijat. Avoimeen luokkaan voivat osallistua luokittelemattomat liikuntavammaiset (pysty- ja tuoliluokka) ja näkövammaiset urheilijat. Luokkia voidaan yhdistää, mikäli osallistujia on vähemmän kuin kolme.

AIKATAULU JA LAJIT

Lauantaina 29.8.

- klo 10.45: SM-kilpailujen avajaiset
- klo 11.00 alkaen: 100 m, 400 m, 1500 m, pituushyppy, kuulantyyöntö, keulanheitto (liikuntavammaisten tuoliluokat F31–32, F51 ja avoin tuoliluokka), pallonheitto (elinsiirtourheilijat), 4x100m viesti (elinsiirtourheilijat)

Sunnuntaina 30.8.

- klo 11.00 alkaen: 200 m, 800 m, 5000 m, 3000 m kävely (naiset), 5000 m kävely (miehet), korkeushyppy, keihäänheitto, kiekonheitto

Huom! Tarkempi aikataulu nähtävillä viikkoa ennen kisoja Turunseudun Kenttäurheilijoiden sivuilla: www.turunseudunkenttaurheilijat.fi

Osallistumismaksu: 15 euroa/laji, maksetaan 16.8. mennessä Turun seudun Kenttärheilijöiden tilille FI75 5716 9020 0786 68. Tiedoksi PARAS SM 2020, kilpailijan nimi, sarja ja laji(t). Jälki-ilmoittautumismaksu 30 euroa/laji, maksetaan 24.8. mennessä samalle tilille.

Ilmoittautumiset 16.8. mennessä sähköisellä ilmoittautumislomakkeella osoitteessa www.paralympia.fi/special-olympics/tapahtumat tai lähettämällä ilmoittautumislomake postitse osoitteella: Tuomas Törrönen / Suomen Paralympiakomitea, Valimotie 10, 00380 Helsinki. Ilmoittautumislomakkeen voi tarvittaessa tilata Paralympiakomitean toimistolta: Lauri Jaakkola, lauri.jaakkola@paralympia.fi, puh. 045 136 8695. Huom! Jälki-ilmoittautuminen on tehtävä 24.8. mennessä.

SPECIAL OLYMPICS -BEACH VOLLEY -TURNAUS

Special Olympics -beach volley -turnaus järjestetään lauantaina **5. syyskuuta** 2020 Helsingin Konalan beach volley -hallissa. Turnaukseen voi ilmoittautua yksittäisenä pelaajana.

Ilmoittautumiset ja **lisätiedot:** Eija Helander-Nieminen, puh. 040 715 3505, eija.helander@gmail.com

RATAMELONNAN SPECIAL OLYMPICS -KILPAILUT

Vanajaveden Vesikot järjestää ratamelonnan Special Olympics -kilpailut **12. syyskuuta** 2020 Hämeenlinnassa, Ahveniston järvellä. Melojalla pitää olla voimassa vakuutus, joka kattaa myös melontakilpailut (kilpailuli-senssi) sekä oma kanootti ja kelluntaliivi.

Matkat: 200 m ja 500 m kajakkikyksiköillä.

Ilmoittautuminen suoraan kisajärjestäjälle (Vanajaveden Vesikot). Aikataulu selviää lähempänä kisoja.

Lisätiedot: Special Olympics -melontavalmentaja Janne Piitulainen, janne.piitulainen@pajulahti.com, puh. 044 77 55 329

RATSASTUKSEN SPECIAL OLYMPICS -MESTARUUSKILPAILUT

Tervetuloa Kartanon Ratsastajien järjestämiin ratsastuksen Special Olympics -mestaruuskilpailuihin 26.–27. syyskuuta 2020 Harjun Oppimiskeskukseen Virolahdelle. Kilpailuissa ratsastetaan Special Olympics -mestaruus kaikissa luokissa. Kilpailut ratsastetaan arvotuilla lainahevosilla.

Lauantai 26.9.

- Luokka 1 Working Trail käynti
- Luokka 2 Working Trail ravi
- Luokka 3 Working Trail laukka

Sunnuntai 27.9.

- Luokka 1 Käynti 2019
- Luokka 2 Ravi 2019
- Luokka 3 Laukka 2019

Erityismääräykset

1. Kilpailuissa noudatetaan SRL:n pararatsastussääntöjä ja Special Olympics-sääntöjä
2. Working Trail -ratapiirros julkaistaan elokuussa
3. Osallistumismaksu 25 €/luokka ja hevosmaksu 25 €/luokka. Maksut voi maksaa tilille FI40 5720 2320 0632 86 Kartanon Ratsastajat (kuitti mukaan) tai maksaa käteisellä kilpailukansliaan kilpailupäivänä.
4. Ratsastaja osallistuu taitotasonsa mukaisesti luokkiin, max. 1lk/päivä
5. Luokat jaetaan taitotason mukaan, 3–8 ratsastajaa/ryhmä, kaikki ryhmät palkitaan omina luokkinaan.
6. Kilpailijalla on oltava seurakilpailulupa
7. Sekä verryttely että kilpailut ovat maneesissa.
8. Kilpailujen johtajana toimii Maritta Enqvist, Working Trail -tuomarina ja

- hevosvastaavana Johanna Pulkkinen ja koulutuomarina Osmo Metsälä
9. Mikäli ratsastaja tarvitsee henk.koht. avustajaa, on hänen järjestettävä avustaja itse
 10. Hevosten arvonta ja koeratsastus la 26.9. klo 10 alkaen maneesissa.
 11. Palkintoina Special Olympics -mitalit ja ruusukkeet
 12. Ilmoittautumiset 12.9. mennessä marittaenqvist@gmail.com tai puh. 0400 444 164
 13. Majoittumiset ja ruokailut voi varata Harjun ravintola Aurasta, puh. 044 739 4040 tai ravintola@harjunopk.fi

KAHDEKSAN LAJIN SPECIAL OLYMPICS -MONILAJILEIRI

Tervetuloa kehitysvammaisten kahdeksan lajin avoimelle Special Olympics -leirille Pajulahteen Lahden Nastolaan **2.–4. lokakuuta** 2020. Lajeina: salibandy, tennis, uinti, ratsastus, triathlon, rytmisen voimistelu, yleisurheilu ja Unified-jalkapallo. Leiri on avoin kaikille kehitysvammaisille urheilijoille (ikäsuositus yli 13 v) ja jalkapallon vammattomille partnerpelaajille. Leirillä toimitaan itsenäisesti lajivalmentajien ohjauksessa, tarvittaessa mukana voi olla oma avustaja. Uintiin osallistuvien tulee olla uimataitoisia (minimi 25 m uimataito). Salibandyyn ja miesten jalkapalloon otetaan 30 urheilijaa, rytmiseen voimisteluun, uintiin sekä naisten jalkapalloon 15 urheilijaa sekä ratsastukseen 8 urheilijaa ilmoittautumisjärjestyksessä. Urheilija voi osallistua vain yhden lajin valmennukseen.

Hinta: 150 euroa/hlö (laskutetaan leirin jälkeen, sisältää majoituksen, ruokailut, ohjauksen ja vakuutuksen). Huoltajien/avustajien hinta sama kuin leiriläisellä.

Ilmoittautumiset leirille 4.9. mennessä sähköisesti www.paralympia.fi/special-olympics/tapahtumat.

Lisätiedot: Suomen Paralympiakomitea, Elina Ahtiainen, elina.ahtiainen@paralympia.fi, puh. 045 139 7373.

SPECIAL OLYMPICS -KEILAILUN KISALEIRI

Tervetuloa kehitysvammaisten Special Olympics -keilailun kisaleirille Lapin Urheiluopistolle Rovaniemelle **16.–18. lokakuuta 2020**. Leiri on avoin kaikille kehitysvammaisille urheilijoille (ikäsuositus yli 13 v). Leirillä toimitaan itsenäisesti lajivalmentajien ohjauksessa, tarvittaessa mukana voi olla oma avustaja.

Hinta: majoittuvilla 145 € / hlö, päiväkävijät: 75 € / hlö sis. harjoitukset, kylpylä ja ruokailuista lounas, päivällinen, iltapala. Huoltajien/avustajien hinta sama kuin leiriläisellä. Laskutetaan leirin jälkeen.

Ilmoittautumiset leirille 16.9. mennessä sähköisellä ilmoittautumislomakkeella osoitteessa www.paralympia.fi/special-olympics/tapahtumat.

Lisätiedot: Suomen Paralympiakomitea, Jarno Saapunki, jarno.saapunki@paralympia.fi, puh. 040 737 5882.

Suomen Paralympiakomitea vakuuttaa leiriläiset tapaturmavakuutuksella. HUOM! La 17.10. kansallisen Keilacupin kauden 2020–2021 avauskisa ja vammaiskeilailun SM-joukkuekilpailu, joihin leiriläiset voivat osallistua. Kisaan tulee oma ilmoittautuminen ja -maksu. Kisassa heitetään henkilökohtainen cup-kisa, jolla osallistutaan samalla joukkuekisaan. Joukkueessa 3 henkilöä, joukkueet voivat olla koontijoukkueita!

SPECIAL OLYMPICS -LUMILAJILEIRIT

Kehitysvammaisten Special Olympics -hiihdon, -alppihiihdon, -lumilautailun ja -lumikenkäilyn avoimet leirit järjestetään **11.–13. joulukuuta 2020** sekä **5.–7. maaliskuuta 2021** Jyväskylän Laajavuoressa. Leirit ovat avoimia kaikille kehitysvammaisille urheilijoille (ikäsuositus yli 13 v). Leirillä toimitaan itsenäisesti lajivalmentajien ohjauksessa, tarvittaessa mukana voi olla oma avustaja. Urheilija voi osallistua vain yhden lajin valmennukseen.

Hinta: lumikenkäily ja hiihto 150 euroa (sis. majoitus, ruokailut, kylpylä pe, ohjaus ja leirivakuutus), alppihiihto ja lumilautailu 180 euroa (sis. hissilippu) + välinevuokraus, jos ei omia välineitä. Huoltajien/avustajien hinta sama kuin leiriläisellä. Majoitus ja ruokailut Outdoor Hostel Laajis, kylpylä Scandic Laajavuori. Leiri laskutetaan leirin jälkeen.

Ilmoittautumiset:

- 11.–13.12.2020 leirille 13.11.2020 mennessä
- 5.–7.3.2021 leirille 5.2.2021 mennessä

Ilmoittautuminen sähköisellä ilmoittautumislomakkeella osoitteessa www.paralympia.fi/special-olympics/tapahtumat.

Lisätiedot: Suomen Paralympiakomitea, Elina Ahtiainen, elina.ahtiainen@paralympia.fi, puh. 045 139 7373.

MUITA TAPAHTUMIA

Lisätietoja tapahtumista osoitteesta www.paralympia.fi/special-olympics/tapahtumat. Tapahtumien toteutuminen on riippuvainen vallitsevasta koronavirustilanteesta.

14.–16.8.2020 Kesälajien Special Olympics -monilajileiri (uinti, tennis, melonta, yleisurheilu), Liikuntakeskus Pajulahti, Lahti

15.–16.8.2020 Unified-koripallon valmentajakoulutus, Pähkinärinteiden koulu, Vantaa

5.–6.9.2020 Rytmisen voimistelun Special Olympics -leiri ja tuomari-koulutus, Kisakallion urheiluopisto, Lohja
(Huom! vara-ajankohta leirille 12.–13.12.2020)

16.9.2020 Nappi-hankkeen liikuntatapahtuma, Kisakallion urheiluopisto, Lohja

9.10.2020 Taitoluistelun Special Olympics Finlandia Trophy -kutsukilpailu, Metro Areena, Espoo

23.–30.9.2020 Special Olympics Eurooppa-Euraasian jalkapalloviikko

14.–15.11.2020 Unified-koripalloseura, Kisakallion urheiluopisto, Lohja

16.–19.11.2020 Special Olympics Eurooppa-Euraasian Unified-futsalturnaus, Kaunas, Liettua

25.11.2020 Junior Games -syyskisat (yleisurheilu), Hipposhalli, Jyväskylä

28.11.–6.12.2020 Special Olympics Eurooppa-Euraasian koripalloviikko

4.–5.12.2020 Santa Claus -taitoluistelukilpailu, Tampere

22.–24.1.2021 Special Olympics National Games (Pajulahti Gamesin yhteydessä, lajeina alppihiihto, lumilautailu, lumikenkäily, hiihto), Liikuntakeskus Pajulahti, Lahti

23.1.2021 Sovelletun judon turnaus (Pajulahti Gamesin yhteydessä), Liikuntakeskus Pajulahti, Lahti

24.1.2021 Parayleisurheilun SM-hallikilpailut, Pajulahtihalli, Lahti